

Eksamenssæt A til kapitel 1: Den puritanske arv

Materiale:

- **Bilag 1:** William Bradfords beretning om *Mayflowers* rejse, 1630-1651 (1,1 normalside)
- **Bilag 2:** Edward Winslows brev, 11. december 1621 (0,9 normalside)
- **Bilag 3:** Markeringen af ”Sorgens Dag”, 28. november 1996 (0,5 normalside)
- **Bilag 4:** Præsident Barack Obamas Thanksgiving-tale, 26. november 2015 (0,9 normalside)
- **Bilag 5:** Billet til markeringen af 400-året for ankomsten af Mayflower (0,5 normalside)

Normalsider i alt: 3,9

Bilag 1: William Bradfords beretning om *Mayflowers* rejse, 1630-1651 (1,1 normalside)

En af de 102 pilgrimme, som rejste fra Plymouth 6. september 1620 med retning mod Virginia, var William Bradford (1590-1657), som skrev dagbog under rejsen. Bradford beskrev senere rejsen i *Of Plymouth Plantation*, der er skrevet i perioden 1630-1651, men først udgivet i 1856.

De satte til havs igen, med vinden i ryggen, hvilket fortsatte flere dage samtidig med, at det opmuntrede dem. Alligevel blev de søsyge, lige som man plejer. Jeg må her nævne et eksempel på Guds særlige forsyn. Der var en stolt og meget verdslig ung mand. En sømand, med en lystfuld og stærk krop, hvilket gjorde ham endnu mere hovmodig. Han fordømte altid de stakkels folk, når de var syge, og forbandede dem dagligt med grusomme fornærmelser, og fortalte dem, at han håbede på at få lov til at hjælpe med at kaste halvdelen over bord, før de nåede endemålet for deres rejse, og at de skulle være glade for, hvad de havde. Hvis noget venligt tog til genmæle mod ham, svor og bandede han inderligt. Men det behagede Gud, allerede før halvdelen af rejsen var overstået at smitte denne unge mand med en forfærdelig sygdom, af hvilken han døde på en grusom måde, og han blev derfor selv den første, som blev kastet over bord. Der blev han ramt af sine egne forbandelser, og alle hans venner blev berørt af dette, for de så, at det var Guds retfærdige hånd, som havde ramt ham.

[Herefter følger en beskrivelse af det hårde vejr, de oplevede under rejsen, og det beskrives, at de diskuterer, om de skal vende om og tage tilbage til Holland.]

De hengav sig til Gud og besluttede at fortsætte. I mange af disse storme var blæsten så kraftig, og bølgerne så høje, at de ikke kunne komme til at slå en knude på sejlet, men i stedet blev tvunget til at sejle op mod vinden for at stoppe skibet i mange dage. En af disse dage, da de lå stille inde i en mægtig storm, blev en ung mand (ved navn John Howland), som ellers var spændt fast, kastet i havet ved en kraftig bevægelse fra skibet. Det behagede imidlertid Gud, at han fik fat i de reb, som blev kastet overbords for at få ham op. Han fastholdt grebet (selv om han var mange fod under vandoverfladen), til han blev trukket op til vandoverfladen, og han blev derefter ved hjælp af en bådshage og andre hjælpemidler reddet op på skibet, og dermed blev hans liv reddet.

På hele denne rejse døde kun en af passagererne, nemlig William Butten, en ung mand som var tjener for Samuel Fuller, da de kom tæt på kysten.

[...] Efter mange kampe på havet kom de til det område, som bliver kaldt Cape Cod. De var mere end en lille smule glade. Efter overvejelser med hinanden og med skibets kaptajn besluttede de at sejle sydpå for at finde et sted at bo tæt ved Hudson-floden. Men efter at de var sejlet i den retning en halv dag, mødte de nogle farlige skær, og de besluttede sig derfor for at sejle tilbage mod Cape Cod, og de syntes, at det var heldigt, at de havde opdaget disse farer, før det blev mørkt.

Efter at være kommet til en god havn og sikkert i land faldt de på knæ og velsignede den himmelske gud, som havde ledt dem over det enorme og vilde hav, og som havde reddet dem fra alle farer og ulykker, som havde truet dem undervejs.

eyewitnesstohistory.com . Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.

Bilag 2: Edward Winslows brev, 11. december 1621 (0,9 normalside)

Edward Winslow (1595-1655) skrev dette brev til nogle engelske venner. Brevet blev kort efter trykt i William Bradfords bog *Relation or Journal of the Beginning and Proceedings of the English Plantation Settled at Plymouth in New England, by Certain English Adventurers both Merchants and Others*, London 1622.

Min kære gamle ven. Selv om jeg ikke modtog noget brev fra dig med dette skib, ved jeg, at du forventer, at jeg opfylder mit løfte, som var at beskrive alt ægte og sandfærdigt. [...] du må forstå, at i den korte tid, som nogle af os har været her, har vi bygget syv huse til beboelse og fire huse til plantagen, og har forberedt at bygge flere andre. Vi såede sidste forår 20 acres med indiansk korn og har sået seks acres med byg og ærter, og efter indianernes skik har vi gødet vores jord med sild eller nærmere bestemt stamsild, som vi har mange af, og som er nemme at fange. Vores korn vokser godt, og Gud være lovet vokser specielt vores indianske korn godt, vores byg nogenlunde godt, mens det ikke var umagen værd at plukke vores ærter, for vi frygter, at de var sået for sent. De voksede rigtig godt og blomstrede, men solen udtørrede dem, mens de blomstrede. Efter at vi havde høstet, sendte vores guvernør fire mand på fuglejagt, så vi kunne glæde os sammen på en særlig måde, efter at vi havde høstet frugten af vores arbejde. Disse fire mænd dræbte på én dag så mange fugle, næsten uden at få hjælp, at der var mad nok til en uge. Her øvede vi os blandt mange fornøjelser i våbenbrug, og der kom mange indianere på besøg, heriblandt deres største konge Massasoit, som kom med 90 mand, som vi festede med i tre dage, og de gik ud og dræbte fem rådyr, som de tog med til plantagen og gav til vores guvernør, kaptajnen

og andre. Selv om der ikke altid har været så rigelig mad, gjaldt det denne gang, men ved Guds nåde mangler vi ikke noget og ønsker ofte, at I kommer og får del i vores overflod. Vi har set, at indianerne trofast overholder fredspagten, de har indgået med os. De elsker os og gør alt for os. Vi besøger dem tit, og de besøger os. [...] Det har behaget Gud at indgyde indianerne en sådan frygt for os og kærlighed til os, at ikke kun den største konge blandt dem, Massasoit, men også alle fyrsterne og folkene omkring os enten har gjort tilnærmelser til os eller har udnyttet enhver lejlighed til at slutte fred med os, i en grad så syv af dem samtidig sendte deres budbringere til os med dette formål [...] Sammen er de blevet vor herre Kong James' undersåtter for at nyde godt af hans beskyttelse, så der nu også hersker fred mellem indianerne, hvilket der ikke var tidligere, og heller ikke ville have været, hvis ikke vi havde været der, og vi kan derfor rejse fredeligt og sikkert.

mayflowerhistory.com. Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.

Bilag 3: Markeringen af ”Sorgens Dag”, 28. november 1996 (0,5 normalside)

Siden 1970 har en gruppe af indianere markeret den 28. november som ”sorgens dag” på Cole Hill, hvorfra billedet nedenfor stammer. Mindepladen, der blev opstillet på Cole Hill i 300-året for pilgrimmenes ankomst, bærer en tekst, der i oversættelse lyder: *Massoit, Wampanoags store høvding, pilgrimmenes beskytter og bevarer, 1621. Opstillet af Improved Order of the Red Men, i taknemmelighed 1921.*

Bilag 4: Præsident Barack Obamas Thanksgiving-tale, 26. november 2015 (0,9 normalside)

I 1620 kom en lille gruppe pilgrimme til dette kontinent, flygtninge som var flygtet fra forfølgelse og vold i deres hjemland. Næsten 400 år senere husker vi deres andel i den amerikanske historie - og vi ærer de mænd og kvinder, som hjalp dem, da de var i nød.

Thanksgiving er en dag, hvor man spiser, spiller amerikansk fodbold og håber, at kalkunen ikke bliver for tør. Men det er også en dag, hvor man skal huske de velsignelser, man selv har modtaget, og give dem tilbage til andre. En påmindelse om, at uanset omstændighederne har vi alle noget at være taknemmelige for. Måske er det et godt helbred, et nyt medlem af familien, eller et barn som tager sit næste skridt mod college eller en karriere. Måske er det et nyt job eller en længe ventet lønforhøjelse. Måske er det noget, der er ligeså simpelt, som det er vigtigt, nemlig muligheden for at bruge tid med de mennesker som betyder mest. [...]

På denne særlige amerikanske helligdag husker vi også, at en stor del af vores storhed kommer fra vores gavmildhed. Der er gavmildheden hos amerikanere, som arbejder frivilligt i madbanker og hjem for hjemløse, og som sikrer, at ingen er sultne på en dag, hvor så mange tallerkner er fulde. Der er gavmildheden hos de amerikanere, som ikke bare deltager i Black Friday og Cyber Monday, men også i Giving Tuesday - som indser, at i helligdagene er det lige så vigtigt, hvad du giver, som hvad du får. Og jeg er blevet rørt af gavmildheden hos de amerikanere, som har skrevet breve og e-mails til mig de sidste par uger, hvor de åbner deres hjem for flygtninge, som flygter fra ISIL's brutalitet. [...]

En kvinde fra Pennsylvania skrev til mig for at sige: "Vi har få penge i vores husholdning... men jeg har et gæsteværelse. Jeg har et spisekammer fuldt af mad. Vi kan klare det". En anden kvinde fra Florida fortalte mig, at hendes families historie går helt tilbage til Mayflower - og hun skrev, at det at byde andre velkommen er del af "hvad det vil sige at være en amerikaner". Næsten fire århundreder efter Mayflower satte sejl, er verden stadig fuld af pilgrimme - mænd og kvinder hvis eneste ønske er muligheden for en mere sikker og bedre fremtid for dem selv og deres familier. Det, som gør Amerika til Amerika, er, at vi tilbyder den mulighed. Vi tænder Frihedens lys i verden og udvider den cirkel af mennesker, vi bekymrer os om, så vores medfølelse og omsorg gælder alle Guds børn. Det er en del af det, som gør os til verdens bedste land.

obamawhitehouse.archives.gov. Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.

Bilag 5: Billet til markeringen af 400-året for ankomsten af Mayflower (0,5 normalside)

Beskrivelse fra hjemmesiden, hvor billetten kan købes:

Efter tre års restaurering vender Mayflower tilbage til hendes fødested ved State Pier i maj 2020 for at markere 400-året for pilgrimmenes ankomst til Plymouth i 1620.

Udnyt denne unikke mulighed og vær en af de første, som betræder Mayflowers nyligt restaurerede dæk. Denne særlige adgangspakke inkluderer en 400-års markeringsgave, en mulighed for at møde og hilse på et medlem af Mayflowers besætning og muligheden for at få taget et foto med kaptajnen på 1600-tallets Mayflower, kaptajn Christopher Jones!

eventbrite.com Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.